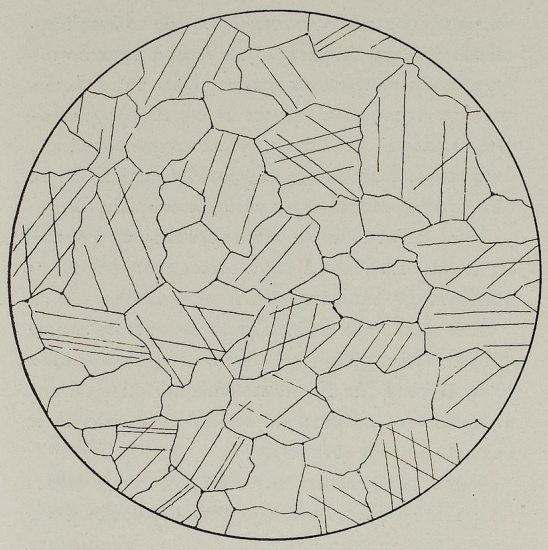
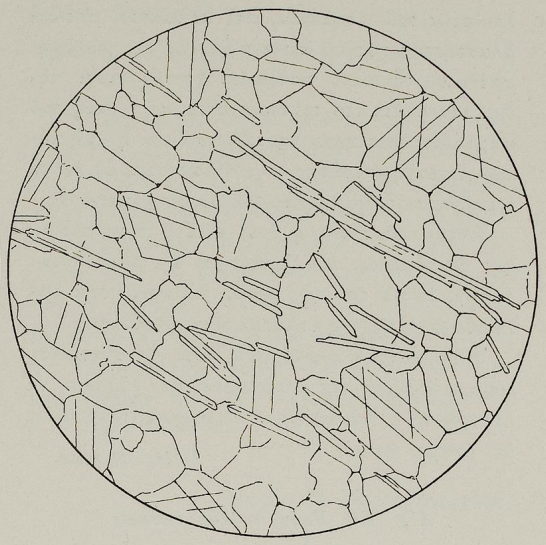
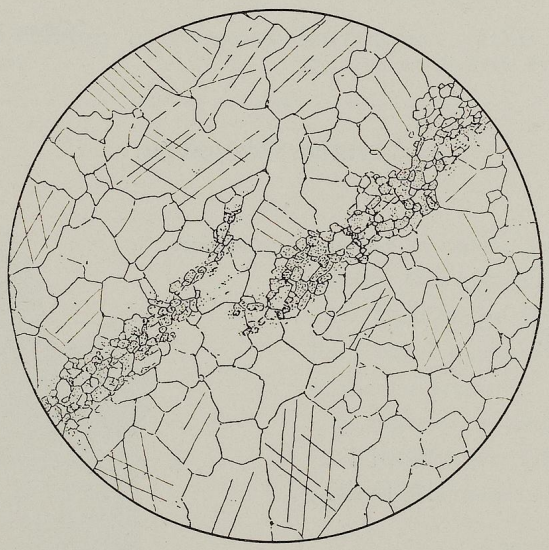

Εἰκὼν 1. Μάρμαρον ὁμοιομόρφου ὑφῆς.

Εἰκὼν 2. Μάρμαρον μετ' ἐγκλεισμάτων μαρμαρυγίου.

Εἰκὼν 3. Μάρμαρον μετὰ κοκκώδους ὑφῆς.

καταφαινόμενα ὡς ἐκ τῆς κοκκώδους ὑφῆς. Προφανῶς πρόκειται ἐνταῦθα περὶ ἀσθενῶν οὕτως εἰπεῖν μερῶν τοῦ πετρώματος, ἅτινα τόσῳ ἐπιβλαβέστερα καθίστανται, ὅσῳ ἀφθονωτέρα εἶνε ἡ σκοτεινόχρους κόνις, ἥτις ἀπορροφοῦσα ὕδωρ ἀποτελεῖ ἔδαφος πρόσφορον πρὸς ἀνάπτυξιν φυτῶν.

Ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ἡ παράλληλος ὑφή, ἡ παρένθεσις μαρμαρυγίου καὶ ἡ κονιώδης καὶ μικρόκοκκος ἐγκεκλεισμένη ζώνη τὰ μέγιστα συντελοῦσιν εἰς τὴν κατὰ τόπους ἀλλοίωσιν τοῦ μαρμάρου τοῦ Παρθενῶνος. Τὰ χάσματα καὶ αἱ μικρόκκοκοι ζῶναι ἀποτελοῦσι τὴν ὁδὸν τῆς ἀλ-

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/aephem1912/0133
gefördert durch die DFG